

РЕШЕНИЕ

№ 2665

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **941** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. К. срещу Решение № 1232/08.12.2021г., постановено по нахд № 20211110214523/2021г. на СРС, 135 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22 – 2100007/05.10.2021г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, като със съдебното решение нарушението е преквалифицирано като такова по чл. 63, ал. 2 от КТ и е намален размерът на имуществената санкция от 2000 лева на 1500 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на измененото с него наказателно постановление. Излагат се доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон. Правят се възражения относно преквалифициране на нарушението, неправилно посочено място на извършване на проверката и на нарушението, наличие на сключен трудов и граждански договор с Д. С. Ц. и липса на нарушение по чл. 62, ал. 3 от КТ за трудовия договор от 17.08.2021г. Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт П.

прави искане за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна и недоказана и оставяне в сила на съдебното решение като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Ц. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателство в производството пред СРС е прието, че [фирма] е извършило нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ, като в качеството си на работодател е допуснало Д. С. Ц. на работа, преди да ѝ представи копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Работникът е постъпил на работа на 17.08.2021г., а в представената справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал. 5 от КТ, уведомлението е прието на 18.08.2021г. в 12.07 часа. Фактите са установени при проверка на място в магазина в [населено място], подписана декларация от Д. Ц. и по документи, представени в Дирекция „Инспекция по труда“ от страна на работодателя. Представен е трудов договор № 95/17.08.2021г., сключен между [фирма] и Д. С. Ц. за длъжност „чистач хигиенист“ с месторабота в магазин на дружеството в [населено място], продължителност на работното време от два часа на ден, възнаграждение от 163 лева и платен годишен отпуск от 20 работни дни. Към договора е сключено и допълнително споразумение № 7, с което е определена основна заплата в размер на 520 лева. Видно от съдържанието на трудовия договор, работникът е постъпил на работа на 17.08.2021г., а уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ е изпратено и прието в НАП на 18.08.2021г. от 12.07 часа. При проверка на място в магазина на 18.08.2021г. Д. Ц. е полагала труд като чистач, попълнила е декларация, че работи като чистач в обекта, без да ѝ е връчено копие от завереното уведомление и екземпляр от сключения трудов договор. За така установеното нарушение на трудовото законодателство е съставен АУАН № 22 – 2100007/09.09.2021г. и издадено НП № 22 – 2100007/05.10.2021г., в които нарушението е квалифицирано като такова по чл. 62, ал. 3 и е наложена санкция по чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 2000 лева. Въззивният съд е направил извод за неправилна правна квалификация на нарушението и с цел същото да не остане ненаказано и съобразявайки т. 1 от ТР №8/16.09.2021г. на ВАС на РБ по т.д.№1/2020г. е преквалифицирал деянието по чл.63, ал. 2 от КТ, наказуемо със същата санкционна разпоредба на чл. 414, ал. 3 от КТ и намалил размерът на наложената имуществена санкция от 2000 на 1500 лева.

Съдебното решение е правилно. Обосновани и законосъобразни са изводите на районния съд, че [фирма] е осъществило състава на административно нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Съгласно посочената разпоредба, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В случая Д. Ц. е допусната до работа като чистач хигиенист по сключения трудов договор № 95/17.08.2021г. преди същият да е регистриран в ТД на НАП – С. и преди на работника да е връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ.

Действително, правната квалификация на деянието като такова по чл. 62, ал. 3 от КТ е неправилна в АУАН и НП, но в правомощията на районния съд е да измени същата по чл. 63, ал. 2 от КТ. Съгласно т.1 от ТР № 8/16.09.2021г. на ВАС по т.д.№1/2020г., ВАС приема, че в производството по реда на раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение. В случая санкционната норма е една и съща – чл. 414, ал. 3 от КТ. Неоснователно е възражението в касационната жалба за неправилно преквалифициране на деянието от страна на районния съд, доколкото е съобразено ТР № 8/16.09.2021г. на ВАС по т.д. № 1/2020г., при наличие на законовите предпоставки за това. Не са основателни и възраженията относно неправилно посочване на мястото на извършване на нарушението. Дори адресът на магазина да е вписан неточно в АУАН и НП, не е допуснато толкова съществено нарушение, което да възпрепятства организиране на защитата и да е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ е извършено, касае се за сключения трудов договор №95/17.08.2021г. и извършваната въз основа на него работа като чистач хигиенист. Предходните отношения на същия работодател с Д. Ц. и гражданският договор от 01.07.2021г. са неотнормими към фактическия състав на извършеното нарушение, което е свързано с трудов договор №95/17.08.2021г. и се състои в допускане до работа на Д. Ц. преди да ѝ е връчено копие от уведомлението по чл.62, ал. 3 от КТ. Санкцията е определена в минимален размер, изложени са мотиви за изключване приложението на чл. 415в, ал. 1 от КТ.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебно решение № 1232/08.12.2021г., постановено по нахд №20211110214523 от 2021г. на СРС, 135 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22 – 2100007/05.10.2021г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. и нарушението е преквалифицирано като такова по чл. 63, ал. 2 от КТ с намален размерът на имуществената санкция от 2000 лева на 1500 лева е правилно и на основание чл. 209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1232/08.12.2021г., постановено по нахд №20211110214523/2021г. на СРС, 135 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22 – 2100007/05.10.2021г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, като със съдебното решение нарушението е

преквалифицирано като такова по чл. 63, ал. 2 от КТ и е намален размерът на имуществената санкция от 2000/две хиляди/ лева на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. К. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноси за съдебното производство.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: